

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Гула Маріанна Євгенівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність приписам статті 3, частини третьої статті 8, статей 21, 22, частин першої, другої статті 24 Конституції України (конституційність) пункт 2 частини шостої статті 19 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України); перевірити на відповідність приписам статті 3, частини третьої статті 8, статей 21, 22, частин першої, другої статті 24, статті 26, частин першої, другої, п'ятої статті 55, статей 64, 68, пунктів 1, 2, 3, 9 частини другої статті 129, статті 129¹ Конституції України (конституційність) пункт 2 частини третьої статті 389 ЦПК України; перевірити на відповідність приписам частини другої статті 3, статей 5, 8, частин першої, другої статті 24, частин першої, другої, п'ятої статті 55, статей 56, 68, пунктів 1– 4, 9 частини другої статті 129 Основного Закону України (конституційність) пункт 1 частини другої статті 394 ЦПК України та дати офіційне тлумачення пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України для застосування у цивільному судочинстві.

Скаржниця вважає, що застосування Верховним Судом в її справі оспорюваних положень ЦПК України призвело до порушення її конституційного та законного права на касаційне оскарження рішень суду першої та апеляційної інстанцій і стверджує, що оспорюваними приписами ЦПК України неправомірно обмежено її право на судовий захист, гарантоване пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України та порушено її права, гарантовані статтями 3, 5, 8, 22, 24, 26, 55, 64, 68, 129 Конституції України.